

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர் 429)

Oct (2) / 2024

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்4
3. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....5
4. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....17

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 249)

தாமத்ரய முத்திரை

52-2. தக்ஷிணஸ்ய து ஹஸ்தஸ்ய தர்ஜநி அங்குஷ்டமேலநம்

53. க்ருத்வா ததநு தத்பந்தம் விகாஸ்ய ச சநை: சநை:

ஸமுத்தாநம் புந: குர்யாத் சாகாஸங்க ப்ருதக் ப்ருதக்

54-1. தாமத்ரயஸ்ய முத்ரையா சித்பாஸநகதாம் ச்ருணு

குறிப்பு – இங்கு கூறப்பட்டது தாமத்ரய முத்திரை ஆகும். சூரிய மண்டலம், சந்திர மண்டலம் மற்றும் அக்னி மண்டலம் ஆகியவையே மூன்று தாமங்கள் ஆகும்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகள் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 116)

[அரசன் விவேகன்] மீண்டும் கூறவும் வேண்டுமா?

[திரையின் பின்னே, முன்பு கூறப்பட்ட ச்லோகமான “தர்க்க வ்யாக்ருதி என்பதை மீண்டும் கூறினர். அதனை அனைவரும் ஆர்வமுடன் கேட்கிறார்கள்].

[சிஷ்யன், “யதீச்வர” என்னும் ச்லோகத்தின் முதல் பாதியைக் கூறிய பின்னர், நிறுத்தி விட்டு, அரசனைப் பார்க்கிறான்].

[அரசன் விவேகன்] மேலே தொடர்வாயாக, மேலே தொடர்வாயாக [சிஷ்யன் அடுத்த பாதியைப் படிக்கிறான்]

[அரசன் விவேகன் சிஷ்யனிடம்] சிறந்தவனே! அனைத்தும் அறிந்த குருவிடமிருந்து அனைத்து வித்யைகள் என்னும் புதையலைப் பெற்றவன் நீ ஆகிறாய். நம்முடன் வாதாட ஒன்றாகத் திரண்டு வரும் இந்தப் பண்டிதர்கள் அனைவருடனும் கலந்து நின்று, ஐயங்களைத் தீர்க்கவேண்டும்.

[சிஷ்யன் கர்வ புன்னகையுடன்] இந்தச் சொற்களைக் கேட்பீராக.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 394)

5-10-8 திரு உருவு கிடந்த ஆறும் கொப்பூழ்ச் செந்தாமரை மேல் திசைமுகன்
கருவுள் வீற்றிருந்து படைத்திட்ட கருமங்களும்
பொரு இல் உன் தனி நாயகம் அவை கேட்கும் தோறும்
என் நெஞ்சம் நின்று நெக்கு
அருவி சோரும் கண்ணீர் என் செய்கேன் அடியேனே

பொருள் – அனைத்திற்கும் காரணமாக உள்ளதான ஒரே ஸமுத்ரத்தில்,
ப்ரளயத்தின்போது அழகான திருமேனி கொண்டு திருக்கண் வளர்ந்த விதமும்;
அந்த வடிவத்தில் கொப்பூழில் வெளிப்பட்ட சிவந்த தாமரை மலர் மேல் உண்டான
நான்முகன் என்ற கருவில் அந்தராத்மாவாக வேறுபாடு புலப்படும்படியாக
இருந்தவிதமும்; “நான்முகன் ஸ்ருஷ்டித்தான்” என்னும்படியாக நீ இந்த ஜகத்தை
ஸ்ருஷ்டித்த செயல்களும்; இப்படியாக எதிர் இல்லாதபடி உள்ள உன்னுடைய
“இரண்டாவது ஏதும் அற்றவன்” என்ற நாயகத்தன்மை வெளிப்படும்படி உள்ள
பலவற்றையும் ப்ரமாணங்கள் மூலமாகக் கேட்கும் காலங்கள் எல்லாம், எனது
நெஞ்சமானது ஒரு நிலையில் நின்று, கட்டுக் குலைந்து, நெகிழ்ந்து, கண்ணீரானது
அருவி போன்று கொட்டியபடி உள்ளது. உன்னுடைய வசப்பட்டு நிற்கும் நான்
வேறு என்ன செய்வேன்?

அவதாரிகை – உன் குண சேஷ்டிதாதிகளைக் கேட்டபோதுதோறும் சிதிலனாகா
நின்றேன், என் செய்கேனென்கிறார்.

விளக்கம் - “உன்னுடையா திருக்கல்யாண குணங்களையும் லீலைகளையும் கேட்கும் ஒவ்வொரு நேரத்திலும் நான் தளர்ந்து போகிறேன்”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (திருவுருவு கிடந்தவாறும்) காந்தி மிக்க வடிவோடே ஏகார்ணவத்திலே கண் வளர்ந்தருளின்படியும், தர்சநீயமான வடிவோடே ஏகார்ணவத்திலே கண் வளர்ந்தருளின்படியும். (கொப்பூழ் இத்யாதி) ஏகார்ணவத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யந்முகனாய்க் கண் வளர்ந்தருளிப் பின்பு அக்காலம் வந்தவாறே எழுந்திருந்து இவற்றையெல்லாமுண்டாக்கினான், ப்ரஹ்ம ஸ்ருஷ்டியளவும் செல்ல அவ்வருகுள்ள தெல்லாம் தானேயுண்டாக்கிப் பின்பு திருநாபியிலேயுண்டான தாமரைப்பூவில் ப்ரஹ்மாவினுடைய உத்பத்திக்குத் தானாதாரமாய், பின்பவன் தன்னைத் தனக்காதாரமாகக் கொண்டு இவ்வருகுண்டான கார்ய வர்க்கங்களையடங்கலு முண்டாக்கினபடியும்.

விளக்கம் - (திருவுருவு கிடந்தவாறும்) - திரு என்றால் காந்தி, அதாவது காந்தி மிகுந்த வடிவத்துடன் ஸமுத்ரத்தில் திருக்கண் வளர்ந்த விதமும். காண்பதற்கு இனிமையாக உள்ள வடிவத்துடன் ஸமுத்ரத்தில் திருக்கண் வளர்ந்த விதமும். (கொப்பூழ் இத்யாதி) - அனைத்தும் ஒரே ஸமுத்ரமாகக் காட்சி அளித்த ப்ரளயகாலத்தில், ஸ்ருஷ்டி செய்வதில் நோக்கம் கொண்டவனாகத் திருக்கண் வளர்ந்த பின்னர், ஸ்ருஷ்டி காலம் வந்தவுடன் எழுந்து, இவை அனைத்தையும் உண்டாக்கினான். நான்முகனுடைய ஸ்ருஷ்டி அளவிற்கு உள்ள அனைத்தையும் தானே உண்டாக்கினான். அதன் பின்னர் திருநாபியில் வெளிப்பட்ட தாமரையில் நான்முகன் உற்பத்தியாவதற்குத் தானே ஆதாரமாக இருந்தான். பின்பு நான்முகன், அவனைத் தனக்கு ஒரு வாய்ப்பாகக் கொண்டு, இங்குள்ள அனைத்து கார்யப்பொருள்களையும் உண்டாக்கினான். இந்த விதங்களையும்.

வ்யாக்யானம் - (திசைமுகன் கருவுள் வீற்றிருந்து) சதுர்முகனாகிற சரீரத்தை யதிஷ்டித்துக் கொண்டு நின்று. “ஸ்ருஷ்டித் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிச்ய” என்கிறபடியே, “ஏதெள த்வெள விபுத ச்ரேஷ்டெள”, “இன்ன ஆசனத்தை யுடையனாய்க் கொண்டு” என்றாப்போலே. (வீற்றிருந்து) தன்னைச்வர்யத்தால் உள்ள மேன்மை தோன்றவிருந்தபடி. பொற்குப்பியில் மாணிக்கம் போலே. (படைத்திட்ட கருமங்களும்) ஸ்ருஷ்டித்த வ்யாபாரங்களும். (பொருவில் இத்யாதி)

ஒப்பின்றிக்கே அத்விதீயமாய் ஐச்வர்ய ப்ரகாசகமான உன் குணசேஷ்டிதங்கள் கேட்குந்தோறும் என்னெஞ்சானது மலை நெகிழ்ந்தாப்போலே நெகிழ்ந்து, கண்ணநீரருவியால் ப்ரவஹியா நின்றது. (என் செய்கேனடியேனே) பரதந்த்ரனான நான் கார்யம் செய்து கொள்ளப் பார்த்திருக்கிறாயோ? வேறொன்றாலே போதுபோக்கித் தரித்திருக்கவோ? நானெத்தைச் செய்வேன்?

விளக்கம் – (திசைமுகன் கருவுள் வீற்றிருந்து) - நான்முகன் என்ற சரீரத்தைத் தனது இருப்பிடமாகக் கொண்டு. விஷ்ணுதர்மம் - ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிச்ய - நான் உன்னுள் புகுந்து இந்த ஸ்ருஷ்டியைச் செய்வேன் - என்பதற்கு ஏற்ப, “ஏதெள த்வெள விபுத ச்ரேஷ்டௌ - நான்முகன் மற்றும் ருத்ரன் ஆகிய இருவரும் தேவர்களில் உயர்ந்தவர்கள்” என்பதற்காகக் கொண்டு. “இப்படிப்பட்ட ஆசனத்தைக் கொண்டு அமர்தல்” என்பது போன்று நான்முகனை இருப்பிடமாகக் கொண்டு. (வீற்றிருந்து) - தனது ஆற்றாமையால் வந்த மேன்மை புலப்படும்படியாக. ஸ்வர்ணத்தால் செய்யப்பட்ட ஒரு குமிழில் உள்ள மாணிக்கம் போன்று, நான்முகனிடம் உள்ளான். (படைத்திட்ட கருமங்களும்) - ஸ்ருஷ்டி செய்த செயல்களும். (பொருவில் இத்யாதி) - ஒப்பு ஏதும் இல்லாமல், இவனைப் போன்று இரண்டாவது ஏதும் இல்லை என்பதாக, ஐச்வர்யத்தை வெளிப்படுத்துவதான உனது குணங்கள் மற்றும் செயல்களைக் கேட்கும்போதெல்லாம், எனது நெஞ்சமானது மலை நெகிழ்ந்தது போன்று நெகிழ்ந்து, கண்ணீரானது அருவியாகப் பெருகியபடி உள்ளது. (என் செய்கேனடியேனே) – மற்றவர்களுக்கு வசப்படாத நான், உனக்கு மட்டுமே வசப்பட்ட நான், எனது கார்யத்தை நானே செய்து கொள்ள எண்ணினாயோ? வேறு எதன் மூலமாவது எனது பொழுதைப் போக்கி, என்னால் தரிக்க இயலுமா? நான் என்ன செய்வேன்?

5-10-9 அடியை மூன்றை இரந்த ஆறும் அங்கே நின்று

ஆழ் கடலும் மண்ணும் விண்ணும்

முடிய ஈர் அடியால் முடித்துக் கொண்ட முக்கியமும்

நொடியுமாறு அவை கேட்கும் தோறும் என் நெஞ்சம் நின்

தனக்கே கரைந்து உகும்

கொடிய வல்வினையேன் உன்னை என்று கொல் கூடுவதே

பொருள் – மூன்று லோகங்களை விருப்பிக் கேட்காமல், “மூன்று அடியைத் தரவேண்டும்” என்று அவன் மறுக்க இயலாதபடி யாசித்த விதமும்; அவன் ஏற்றுக் கொண்டு தானம் அளித்த யாகசாலையில் நின்றபடியே ஆழமான ஸமுத்ரங்களையும், ஏழு தீபங்கள் கொண்ட பூமியையும், ப்ரஹ்மலோகம் முடிய உள்ள ஆகாசத்தையும், இரண்டு அடியால் அளந்து முடிக்கும்படியாக செய்து, தனது எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்ட முக்கியமான விதமும்; இவற்றைக் கூறும் சொற்கள் உரைக்கின்ற விதமும்; இப்படியாக இவற்றைக் கேட்கும் ஒவ்வொரு முறையும் எனது நெஞ்சமானது, அனைத்து விருப்பங்களும் நிறைவேறப் பெற்றவனாக நீ உள்ளபோதிலும், உனது அடியார்களுக்காக யாசித்தபடி நின்ற உனது சீல குணத்தில் கரைந்து உருகியது. எந்தவிதமான ப்ராயச்சித்தமும் இல்லாமல், அனுபவித்து மட்டுமே கழிக்காமல் தீராது என்பதாகவும், எனக்கு விருப்பம் இன்றி உள்ளதாகவும் நிலைக்கும் பாபங்கள் கொண்ட நான் உன்னை நிலையாக நின்று அனுபவிப்பது எந்த நாளில்?

அவதாரிகை - த்ரைவிக்ரமாபதாந்தை அநுஸந்தித்து அத்தாலே சிதிலனாகிற நானுன்னை தரித்து நின்றநுபவிப்பதென்று என்கிறார்.

விளக்கம் – “த்ரிவிக்ரமனாக நின்று செய்த செய்கையை எண்ணி, அதன் விளைவாகத் தளர்ந்து போகும் நான் உன்னை அனுபவிப்பது எந்த நாளில்?”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (அடியை மூன்றையிரந்தவாறும்) இவையபேஷிக்க மாட்டாதவன்றும் இவற்றின் ஹிதசிந்தை பண்ணுமளவேயோ, இவையுண்டானாலும் சிறியத்தைப் பெரியது நலியாதபடி நோக்குவான் அவன் என்கிறது. (அடியை மூன்றையிரந்தவாறும்) நேராய்ப் போகாமே மூன்றையிரந்தபடி. இரண்டடியிரந்தானாகில் அவனைச் சிறை செய்ய விரகில்லையே. (அங்கே நின்று) கடக்க நாலடி போனானாகில் “க்ருத்ரிமம்பண்ணினான்” என்று அவனுக்கு வழக்குப் பேசலாமிறே.

விளக்கம் – (அடியை மூன்றை இரந்தவாறும்) - இவை அனைத்தும், அவனுடைய காப்பாற்றுதல் என்பதை ப்ரார்த்திக்காமல் உள்ளபோதிலும், இவற்றின் நன்மைக்காக இவன் சிந்தித்தபடி உள்ளான்; இது போன்ற இயல்பு இவற்றுக்கு

ஏற்பட்டாலும், வலிமை குறைவாக உள்ள வஸ்துக்களை, வலிமை அதிகமாக உள்ள வஸ்துக்கள் துன்புறுத்தாமல் பார்த்துக் கொள்வான். (அடியை மூன்றை இரந்தவாறும்) - சமமாக இன்றி, மூன்று திருவடிகள் அளவு மட்டுமே கேட்டான். நேர்வழியாகக் கேட்டிருந்தால், இரண்டு அடியுடன் முடித்திருப்பானோ என்றால், அவ்விதம் இரண்டு அடியுடன் நின்றால், இவனைச் சிறைப் பிடிக்க வழி இல்லை அல்லவோ? (அங்கே நின்று) - மூன்றாவது அடியைக் கடந்து நான்காவது அடி வைத்தால், “சூழ்ச்சி செய்கிறான்” என்று மஹாபலி பக்கம் சிலர் ஆதரவாக நிற்பர் அல்லவோ?

வ்யாக்யானம் - (ஆழ்கடல் இத்யாதி) இவருடைய நெஞ்சைக் கரைக்க அடியிடுகிறபடி. பூம்யந்தரிஷாதிகளடங்கலும் இரண்டடியிலே அடங்கும்படிக்கீடாக அளந்து தலைக்கட்டிக் கொண்டபடியும். (முக்கியமும்) முக்யமும் வேண்டப்படும். அதாவது ஆச்ரிதார்த்தமாகப் பண்ணின வஞ்சனையால் வந்த வேண்டப்பாடிருக்கிறபடி. அன்றியே, ஸ்வ வ்யதிரிக்தங்களும் தன் திருவடிகளின் கீழே அகப்படுகையாலே வந்த வேண்டப்படும். (நொடியுமாறித்யாதி) நொடிதல் சொல்லுதல். திருவுலகளந்தருளின வருத்தாந்தத்தை வ்யாஸாதிகள் சொல்லாநிற்பர்கள், அவர்கள் சொல்லும் ப்ரகாரங்களைக் கேட்குந்தோறும். நான் சொல்லவேண்டா. (என்னெஞ்சம் நின்றனக்கே கரைந்துகும்) மஹாபலியைப் போலே ஓளதார்யம் கொண்டாடுகிறேனல்லேன், இந்த்ரனைப்போலே ராஜ்யமாளுகிறேனல்லேன், என்னுடைய மநஸ்ஸானது உன் பக்கலிலே சிதிலமாய் மங்காநின்றது.

விளக்கம் - (ஆழ்கடல் இத்யாதி) - இவருடைய நெஞ்சத்தைக் கரைப்பதற்காகவே இவ்விதம் அடிகள் எடுத்து வைக்கிறான். பூமி மற்றும் ஆகாயம் முழுவதும் தனது இரண்டு அடிகளின் அளவிடுதலில் அடங்குவதற்கு ஈடாக அளந்து முடித்துக் கொண்டான். இந்த விதமும். முக்கியம் என்றால் வேண்டப்பாடு, அதாவது பெருமை. அடியார்கள் விஷயத்திற்காகச் செய்த வஞ்சனையால் வந்த பெருமை. அல்லது தன்னைத் தவிர உள்ள மற்ற அனைத்து வஸ்துக்களும் தனது திருவடிகளின் கீழ் அடங்கியதால் வந்து பெருமை. (நொடியுமாறித்யாதி) - நொடிதல் என்றால் கூறுதல். அனைத்து உலகங்களையும் அளந்து எடுத்துக் கொண்ட பெருமையை வ்யாஸர் போன்றவர்கள் உரைப்பார்கள். அவர்கள் கூறும்

ஒவ்வொரு விதங்களை நான் கேட்கும்போது. இவற்றை நான் தனியாகக் கூற வேண்டியதில்லை. (என் நெஞ்சம் நின்றனக்கே கரைந்துகும்) – மஹாபலி போன்று தாராள குணம் கொண்டவன் அல்லன், இந்தரன் போன்று ராஜ்யத்தை ஆள்பவனும் அல்லன். எனது மனமானது உன் பக்கம் நின்று தளர்ந்தபடி உள்ளது.

வ்யாக்யானம் - (கொடியவல்வினையேன்) “யந்நாம ஸங்கீர்த்தநதோ மஹா பயாத் விமோஷமாப்நோதி” என்கிறபடியே திருநாம ஸங்கீர்த்தநம் மஹாபாதகங்களையும் போக்குமென்று சொல்லா நிற்க, அதுதானே சைதில்ய ஹேதுவாம்படி மஹாபாபத்தைப் பண்ணினேன். (உன்னையென்றுகொல் கூடுவதே) உன்னை நான் தரித்தநுபவிப்பதென்றோ? அநுபவிப்ப வந்து கிட்டுவதென்றோ?

விளக்கம் - (கொடிய வல்வினையேன்) - திருநாமத்தைக் கேட்டவுடன் உருகுதல் என்பது, பாபங்களின் பலன் ஆகுமோ என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார். விஷ்ணுதர்மம் – யந்நாம ஸங்கீர்த்தநதோ மஹா பயாத் விமோஷமாப்நோதி - யாருடைய திருநாமங்களைக் கூறுவதால் ஒருவன் மிகப் பெரிய அச்சத்திலிருந்து விடுபடுகிறானோ - என்பதற்கு ஏற்ப, ஒரு நாமத்தை உரைத்தபடி இருத்தல் என்பது மிகப் பெரிய பாபங்களையும் போக்கும் என்று கூறப்படுகிறது; ஆயினும், அதுவே எனது தளர்ச்சிக்குக் காரணமாக ஆகும்படியான பெரிய பாபங்களைச் செய்தேன். (உன்னை என்றுகொல் கூடுவதே) - நான் உயிருடன் நின்று உன்னை அநுபவிப்பது எப்போது? அநுபவிப்பதற்கு ஏற்ப விதத்தில் உன்னை அடைதல் எப்போது?

5-10-10 கூடி நீரைக் கடைந்த ஆறும் அமுதம் தேவர் உண்ண அசுரரை வீடும் வண்ணங்களே செய்து போன வித்தகமும் ஊடு புக்கு எனது ஆவியை உருக்கி உண்டிடுகின்ற நின் தன்னை நாடும் வண்ணம் சொல்லாய் நச்சு நாகு அணையானே

பொருள் – தேவர்கள் மற்றும் அஸுரர்கள் ஆகிய இருவருடனும் சேர்ந்து நின்று, திருப்பாற்கடல் நீரை, மத்து மற்றும் கயிறு கொண்டு கடைந்து விதமும்; அங்கு வெளிப்பட்ட அமிர்த்தத்தை தேவர்கள் உண்ணும்படிச் செய்து, அஸுரர்களை விலக்கும் விதமாக பெண் வேடம் ஏற்றுக் கொண்ட விதமும், இப்படியாக அவை

எனக்குள் புகுந்து, எனது ஆத்மாவை நீர்ப்பண்டமாக உருக்கி உண்டபடி உள்ளன. நான் உன்னை அனுபவிப்பதற்கு விரோதிகளாக உள்ளவற்றை அழிக்கக்கூடிய விஷம் கொண்ட ஆதிசேஷன் மீது எப்போதும் கிடப்பவனே! உன்னை நான் எப்போதும் அனுபவித்தபடி இருப்பதற்கு என்ன வழி என்பதைக் கூறுவாயாக.

அவதாரிகை – ஸமுத்ர மதந வைசித்ரயத்தை அநுஸந்தித்து சிதிலனாகா நின்றேன், உன்னை தரித்து நின்று அநுஸந்திக்கவல்லேனாம்படி விரகு சொல்லவேணுமென்கிறார்.

விளக்கம் – “திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த வியப்பான செயலை எண்ணித் தளர்ந்து நிற்கிறேன். உயிருடன் நின்று உன்னை அனுபவிக்க வல்லவனாக இருப்பதற்கு ஏற்ற ஒரு வழியைக் கூறவேண்டும்”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (கூடி நீரைக் கடைந்தவாறும்) “நாம் ஸம விபாகம் பண்ணி புஜிக்கக் கடவோம்” என்று அசுரர்களோடே கூடி ஸமுத்ரத்தைக் கடைந்தபடியும். “கடைந்து” பிடித்துக் காணும் இவருடைய ஆவியையுருக்கிற்று. (அமுதம் தேவருண்ண இத்யாதி) பல வேளையிலே வந்தவாறே ப்ரயோஜன ரூபமான அம்ருதத்தை அநுகூல வர்க்கமான தேவ ஜாதியே புஜித்து, ஆஸூர ப்ரக்ருதிகள் “அம்ருதத்தை நாய்க்கிடு” என்று அதைவிட்டு அவர்கள் பின்தொடரும்படிக்கீடாக தர்சநீயமான ஸ்த்ரீ வடியை கொண்டு போன விஸ்மயநீயமான செயலும். “மாயயா மோஹயித்வா தாந் விஷ்ணு: ஸ்த்ரீ ரூபமாஸ்த்தித:”, “வானவரைப் பெண்ணாகி அமுதாட்டும் பெருமானார்” கடைந்தவாற்றாலும் வித்தகத்தாலும்.

விளக்கம் - (கூடி நீரைக் கடைந்தவாறும்) - தேவர்களுக்கும் அஸூரர்களுக்கும் பரஸ்பரம் ஸம்பந்தம் ஏதும் இன்றி உள்ளபோது அவர்கள் ஒன்றாகக் கூடுதல் எப்படி என்பதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். “நாம் சமமாகப் பிரித்துக் கொண்டு உண்போமாக” என்று அஸூரர்களுடன் சேர்ந்து நின்று ஸமுத்ரத்தைக் கடைந்த விதமும். ஸமுத்ரத்தைக் கடைந்து, அமிர்தத்தை வெளியே எடுத்து செயல் மூலம் இவருடைய உயிரை உருக்கினான். (அமுதம் தேவர் உண்ண இத்யாதி) - பலன் அளிக்கின்ற நேரம் வந்தவுடன், ப்ரயோஜன வடிவில் உள்ளதான அமிர்தத்தை, தனக்கு ஏற்றவர்களாகிய தேவர்கள் பருகும்படிச் செய்து, அஸூர பிறவிகள்

“அமிர்தத்தை நாய்க்கு இடலாம்” என்று அதனை அவர்கள் உதானீனம் செய்யும்படியாகச் செய்து, அவர்கள் தன்னைப் பின்தொடர்ந்து வருவதற்கு ஏற்றபடியான அழகான பெண் ரூபம் ஏற்றுக் கொண்டு சென்ற வியக்க வைக்கும் செயலும். அவன் பெண் வடிவம் எடுத்தான் என்பதற்கு ப்ரமாணம் ஸ்ரீவிபு - மாயயா மோஹயித்வா தாந் விஷ்ணு: ஸ்த்ரீ ரூபமாஸ்த்தித: - மாயை மூலம் அஸுரர்களை மயக்கி, மகாவிஷ்ணு பெண் ரூபம் ஏற்றான் - என்பது காண்க. மேலும் பெரிய திருமொழி (2-6-1) – வானவரைப் பெண்ணாகி அமுதாட்டும் பெருமானார் - என்பதும் காண்க. ஸமுத்ரத்தைக் கடைந்து விதம் மற்றும் தனது வித்தகத் தன்மை ஆகியவற்றால்.

வ்யாக்யானம் - (ஊடு புக்கு) தோற்புரையே போகாதே மர்மத்திலே புக்கு. (எனதாவியை) “அச்சேத்யோயமதாஹ்யோயம்” என்கிற ஆத்மவஸ்துவை. (உருக்கியுண்டிடுகின்ற நின்றன்னை) த்ரவ த்ரவ்யமாக்கி முடித்துவிடாதேயொழிகிற உன்னை. “புருஷோத்தமனிப்படி செய்வதே” என்று இக்குண ப்ரஸங்கத்திலே சிதிலனாகா நின்றேன். தரித்தநுபவிக்கும்படி நல்விரகு சொல்லவேணும். உம்மை தரிப்பிக்கப்போமோ நம்மாலென்ன; ஒருவன் பரமபோகியாய் நின்று தரித்து உன்னை அநுபவிக்கப் பண்ணிக் கொடுத்திலையோ; அப்படியே நானும் தரித்து உன்னை அநுபவிக்கும்படி பண்ணியருள வேணும்.

விளக்கம் - (ஊடு புக்கு) - மேல் தோலின் மூலமாகச் செல்லாமல், நேரடியாகச் சென்று இதயத்தைத் தாக்கி, அதனுள் புகுந்து. கீதையில் - அச்சேத்யோயமதாஹ்யோயம் - வெட்ட இயலாது, எரிக்க இயலாது – என்பதாகக் கூறப்படும் ஆத்ம வஸ்துவை. (உருக்கியுண்டிடுகின்ற நின்றன்னை) – நீர்ப்பண்டம் என்றாக்கி, என்னை முடிக்காமல் குற்றயிரும் குலையுயிரும் என்றாக்கியபடி உள்ள உன்னை. “புருஷர்களில் உயர்ந்த ஒருவன் இவ்விதம் செய்கிறானே” என்று இந்தக் குணத்தைக் கூறும்போது நான் தளர்ந்து போகிறேன். நான் உயிர் தளர்ந்து போகாமல் நின்று, உன்னை அநுபவிப்பதற்கான வழியைக் கூறவேண்டும். இதனைக் கேட்ட ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாரிடம், “உம்மை நம்மால் உயிர் தாங்கி நம்மை அநுபவிக்கும்படிச் செய்ய இயலுமோ?”, என்றான். இதற்கு விடை அளிக்கிறார். பரமயோகியாக நின்று, நிலையாக உன்னை அநுபவிக்கும்படியாக

ஆதிசேஷனுக்கு நீ ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாய் அல்லவோ? அதனை போன்றே நானும் நிலையாக நின்று உன்னை அனுபவிக்கும்படியாகச் செய்தருள்வேண்டும்.

5-10-11 நாகு அணை மிசை நம் பிரான் சரணே சரண் நமக்கு என்று நாள்தொறும்
ஏக சிந்தையனாய்க் குருகூர்ச் சடகோபன் மாறன்
ஆக நூற்ற அந்தாதி ஆயிரத்துள் இவையும் ஓர் பத்தும் வல்லார்
மாக வைகுந்தத்து மகிழ்வு எய்துவர் வைகலுமே

பொருள் - “ஆதிசேஷன் மீது திருக்கண்கள் வளர்ந்தருளும் நம்முடைய எஜமானனாகிய ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளே நமக்கு எப்போதும் உபாயம்” என்பதாக எப்போதும் தனது எண்ணத்தை நிலை நிறுத்தியவராக உள்ள நம்மாழ்வார், “தான் இந்தப் பூமியில் ஒரு வஸ்து” என்ற இருப்புக்கு ஏற்றபடி அருளிச்செய்த அந்தாதியாகிய ஆயிரம் பாசுரங்களில், இவற்றைப் போன்று இரண்டாவது இல்லை என்னும்படியாக உள்ள இந்தப் பத்தையும், பொருள் உணர்ந்து கற்கவல்லவர்கள், உயர்ந்த இடமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில், தங்களுடைய ஆத்மா உள்ள காலம் முடிய ஆனந்தம் நிறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.

அவதாரிகை - நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றார் பரமபதத்திலே போய் நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறுவர் என்கிறார்.

விளக்கம் - “இந்தப் பத்துப் பாசுரங்களையும் கற்க வல்லவர்கள் பரமபதத்திற்குச் சென்று, நித்யமான அனுபவம் பெறுவர்” என்று கூறுகிறார்.

வ்யாக்யானம் - (நாகணையித்யாதி) திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடைய ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளே நமக்குபாயம் என்று. அநந்தசாயித்வம் ஸர்வாதிக வஸ்துவுக்கு லக்ஷணமாகையாலே, ஸர்வாதிகளே சரண்யனென்கிறது. திருவநந்தாழ்வானுடைய புருஷகாரபாவம் சொல்லுகிறதென்றுமாம். இவனுடைய உபாயபாவத்தில் புருஷகாரமாகவல்லார் அவள் பரிகரத்திலுள்ளாராகாதே. படுக்கை கிடப்பது அந்த:புரத்திலேயிறே. (நம்பிரான்) ஆச்ரித விஷயத்திலுபகார சீலனானவன். (சரணே சரண் என்று) அவதாரணத்தாலே உபாய நைரபேக்ஷ்யஞ் சொல்லுகிறது. ஸாம்ஸாரிக ஸ்வபாவங்கள் மேலிட்டு விபரீதமே பலியாநின்றாலும் அப்படி அடிக்கழிவு செய்வாரொருவரல்லரே இவர். இதொழிய

வேறொன்றில் கால்தாழாதொழிகை மஹாவிச்வாஸமாகிறது. இத்தால், “ஏக” பதத்திலர்த்தம் சொல்லுகிறது.

விளக்கம் - (நாகணையித்யாதி) - “ஆதிசேஷனை படுக்கையாகக் கொண்ட ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளே நமக்கு உபாயம்” என்று. “ஆதிசேஷன் மீது சயனித்தல் என்பது, அனைத்தின் மீதும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் வஸ்துவின் இலக்கணம்” என்பதால், அப்படிப்பட்ட ஸர்வத்தையும் ஆள்பவன் மட்டும் சரணம் என்று அடையத்தக்கவன் ஆவான் என்று கருத்து. இதன் மூலம் ஆதிசேஷனுடைய சிபாரிசு செய்யும் தன்மை கூறப்பட்டது எனலாம். ஆனால் ஸர்வேச்வரனை உபாயமாகப் பற்றும்போது, த்வய மந்த்ரத்தில் கூறியுள்ளது போன்று, ஏதேனும் ஒரு சிபாரிசைக் கைக்கொண்டு அல்லவோ பற்ற வேண்டும் என்பதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். இவனுடைய உபாயமாக உள்ள பாவத்தில், சிபாரிசு செய்யவல்லவர்கள், பெரிய பிராட்டியுடைய ஏவலாளாக இல்லாமல் வேறு யாரும் இருக்கமுடியாது. ஆகவே ஆதிசேஷன் சிபாரிசு செய்பவன் என்று கருத்து. ஆனால் ஆதிசேஷன் பெரியபிராட்டிக்கும் ஏவலாளோ என்றால், படுக்கை இருப்பது அந்தப்புரத்தில் அல்லவோ? (நம்பிரான்) - அடியார்கள் விஷயத்தில் எப்போதும் உபகாரம் செய்பவனாகவே உள்ளான். (சரணே சரண் என்று) - “சரணே” என்பதில் உள்ள ஏவகாரம் மூலம், மற்ற உபாயங்களை நாடுதலை விரும்பாமல் உள்ள தன்மை கூறப்பட்டது. ஸம்ஸாரத்தில் உள்ளதால் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஏற்ற இயல்புகள் வந்து சேர்ந்து, விபரீதமான விஷயங்கள் உண்டானாலும், இவ்விதம் உபாயமாக உள்ள வஸ்துவைப் புறக்கணித்துத் தள்ளுபவர் அல்லர் இந்த ஆழ்வார். இந்த விஷயம் அல்லாமல் வேறு எதிலும் நிலை நிற்பதில்லை. மஹாவிச்வாஸம் கொண்டவர். இதன் மூலம் கீதை (18-66) - ஏகம் - என் ஒருவனையே - என்பதன் பொருள் கூறப்பட்டது.

வ்யாக்யானம் - (நாடொறுமேக சிந்தையனாய்) புறம்புண்டான சிந்தனை போய், இவ்விஷயத்திலே ஏகாகாரமான மனோரதமுடையராய். அர்த்தார்ஜநம் பண்ணப் போவாரொரு சிராயை விஸ்வலித்து நாலாண்டு பதிற்றாண்டிழியா நின்றார்களிறே, பேற்றின் சீர்மையைப் பார்த்தால் அவ்வளவாகிலும் வேண்டாவோ இவ்விஷயத்தில். ஸம்ஸார ஸ்வபாவத்தால் வ்யஸந பரம்பரைகள் வந்தாலும் வ்யவஸாயங்குலையாமே போருமதிறே ஸ்வரூபமாவது.

விளக்கம் - (நாடொறுமேக சிந்தையனாய்) - வேறு விஷயங்களில் ஏற்படும் சிந்தனை அகன்று, இந்த விஷயத்தை மட்டுமே அழுத்தப் பிடித்தவராக, இதில் மட்டுமே தனது மனோவேகத்தைக் கொண்டவராக. இந்த “சரணம் புகுதல்” என்பது இத்தனை அரியதான செயல் என்றுள்ளபோது, இராமாயணத்தில் - மித்ரபாவோ - இராமனுடன் நட்பு கொள்வாயாக - என்றும், திருவாய்மொழியில் - தொழுது - என்றும் எளிதாகக் கூறுவது எப்படி என்பதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். பொருள் ஈட்டுவதற்காகச் செல்பவர்கள் ஒரு மரக்கப்பலை நம்பி நான்கு ஆண்டுகள் பத்து ஆண்டுகள் செல்கிறார்கள் அல்லவோ? அடையப்போகும் பேற்றின் மேன்மையை நோக்கும்போது இந்தக் கப்பல் மீது கொள்ளும் நம்பிக்கை அளவாவது இந்த விஷயத்தில் கொள்ளலாம் அல்லவோ? ஸம்ஸாரத்தின் இயல்பு காரணமாக துன்பங்களும் தளர்வுகளும் தொடர்ந்து வந்தாலும், தான் கைக்கொண்ட விஷயத்தில் உள்ள உறுதி தளராமல் இருந்ததல் அல்லவோ ஆத்ம ஸ்வரூபம் என்றாகிறது?

வ்யாக்யானம் - (குருகூர்ச் சடகோபன் மாறன்) அதுக்கெல்லாவற்றுக்கும் அடியான பிறப்பிருக்கிறபடி. (ஆக நூற்றவந்தாதி) தாமுளராகைக்காகச் சொன்னவந்தாதி ஆயிரத்திலும் இப்பத்தை அப்யஸிக்கவல்லார். (மாகமித்யாதி) மஹாகாசமென்று பேரையுடைய ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே. (வைகலும் மகிழ்வெய்துவர்) காலதத்தவமுள்ள தனையும் நித்யாநுபவம் பண்ணப் பெறுவர். “அநுஸந்தாநத்துக்கு விச்சேதம் வாராதபடி பண்ணியருள வேணும்” என்று ப்ரார்த்திக்க வேண்டும்படியான ஸம்ஸாரத்தை விட்டு, பகவதநுபவத்துக்கு விச்சேதம் ஒருநாளாமில்லாத பரமபதத்திலே புக்கநுபவிக்கப் பெறுவர். மா வென்று மஹத்தை. கம் என்று ஆகாசம்.

விளக்கம் - (குருகூர்ச் சடகோபன் மாறன்) - இவை அனைத்திற்கும் அடிப்படை காரணமாகக் குருகூரில் ஏற்பட்ட பிறப்பு உள்ளது. (ஆக நூற்றவந்தாதி) - தான் “இந்தப் புவியில் ஒரு வஸ்து” என்று கூறிக் கொள்ளலாம்படியான நிலைக்காகக் கூறிய ஆயிரம் அந்தாதிகளில் உள்ள இந்த பத்தத்தையும் கற்க வல்லவர்கள். (மாகமித்யாதி) - மஹா ஆகாசம் என்னும் பெயர் கொண்ட ஸ்ரீவைகுண்டத்தில். (வைகலும் மகிழ்வெய்துவர்) - கால தத்தவம் உள்ளது முடிய நித்யமாக அவனுடைய

அனுபவம் பெறுவர். “உன்னை எப்போதும் எண்ணியபடி இருப்பதற்கு எந்தத் தடையும் இல்லாதபடி நீ செய்தருள வேண்டும்” என்று ப்ரார்த்திக்க வேண்டும்படியாக ஸம்ஸாரம் உள்ளது; இதனை விட்டு, பகவத் அனுபவத்திற்கு எப்போதும் தடை ஏற்படாத பரமபதத்தில் புகுந்து அனுபவிக்கப் பெறுவார்கள். “மாகம்” என்பதில் உள்ள “மா” என்பது மஹத்தான, “கம்” என்பது ஆகாயம்.

திருவாய்மொழி ஐந்தாம் பத்து பத்தாம் திருவாய்மொழி ஸம்பூர்ணம்

திருவாய்மொழி ஐந்தாம் பத்து ஸம்பூர்ணம்

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி – 108)

57. ந தேஹம் ந ப்ராணாந் ந ச ஸுகம் அசேஷ அபிலஷிதம்

ந ச ஆத்மாநம் ந அந்யத் கிம் அபி தவ சேஷத்வ விபவாத்

பஹிர்ஃபூதம் நாத ச்ஷணம் அபி ஸஹே யாது சததா

விநாசம் தத் ஸத்யம் மது மதந! விஜ்ஞாபநமிதம்

பொருள் – ஸர்வேச்வரனே! உனக்கு மட்டுமே அடிமையாக இருத்தல் என்ற செல்வத்திற்குப் புறம்பாக உள்ள இந்தச் சரீரத்தை நான் ஒரு நொடியும் கூட பொறுக்கமாட்டேன். அதனைப் போன்றுள்ள ப்ராணங்களையும் ஒரு நொடியும் கூடப் பொறுக்கமாட்டேன். அனைவரும் விரும்புகின்ற இன்பங்களையும் நான் பொறுக்க மாட்டேன். வேறு எதனையும் நான் பொறுக்கமாட்டேன். உனக்கு அடிமையாக இல்லாத ஆத்மாவையும் பொறுக்கமாட்டேன். இதுவரை கூறப்பட்ட அனைத்தும் அழிந்து போகட்டும். மது என்ற அரக்கனை அழித்தவனே! இந்த என்னுடைய விண்ணப்பமானது ஸத்யம் ஆகும்.

அவதாரிகை - கீழ் சேஷத்வ காஷ்டையான ததீய சேஷத்வத்தை அனுஸந்தித்தார். இதில், சேஷத்வத்துக்குப் புறம்பானவற்றில் அருசியைச் சொல்லி, “அவற்றைத் தவிர்த்துத் தந்தருள வேணும்” என்கிறார்.

விளக்கம் – கடந்த ச்லோகத்தில், அடிமைத்தனத்தில் நிலைநிற்பதான பகவானுடைய அடியார்கள் விஷயத்தில் அடிமையாக உள்ளதை எண்ணினார்.

இந்த ச்லோகத்தில், அடிமைத்தனத்திற்கு புறம்பாக உள்ளதான விஷயங்களில் ருசி இன்மை குறித்து உரைத்து, “அந்தப் புறம்பான விஷயங்களைத் தவிர்த்துத் தரவேண்டும்”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் – (ந தேஹம்) அஹமபிமானத்துக்கு அர்ஹமாம்படி அந்தரங்கமான சரீரத்தையும், தேவருடைய சேஷத்வத்துக்குப் புறம்பாகில் வேண்டேன். (ந ப்ராணாந்) தேஹாதிகளுக்கு தாரகமான ப்ராணன்களையும், சேஷத்வ பஹிர்ப்பூதமாகில் வேண்டேன். (ந ச ஸுகம்) தேஹாதிகளையும், ப்ராணன்களையும் ஆதரிப்பது ஸுகார்த்தமாகவிறே. அந்த ஸுகமும் வேண்டா. ஸுகமென்று மோக்ஷஸுகத்தைச் சொல்லவுமாம். (அசேஷாபி லக்ஷிதம் ஸுகம்) எல்லாரும் ஆதரிக்கும் ஸுகம் என்றுமாம். ஸுகமென்னென்னில்: தேவாதி ஸகல ஜந்துக்களும் ஆதரிக்குமதிறே. ஸுகமென்று பிரியச் சொன்னபோது “அசேஷ அபிலக்ஷிதம் நாந்யத் கிமபி” என்று மேல் கூடக்கடவது. “நாந்யத் கிமபி” என்கிறது, புத்ர மித்ர களத்ரங்களென்கிறது.

விளக்கம் – (ந தேஹம்) – “அஹம்” என்பதாக உள்ள “நான்” என்ற எண்ணத்திற்குத் தகுதியான உள்ளதான சரீரமும் கூட, உன்னுடைய அடிமைத்தனத்திற்குப் புறம்பாக உள்ளது என்றால், எனக்கு அது வேண்டாம். (ந ப்ராணாந்) - இந்தச் சரீரம் போன்றவற்றைத் தாங்கி நிற்பதான ப்ராணன்களும் கூட அவை கைங்கர்யத்திற்குப் புறம்பாக உள்ளன என்றால் எனக்கு அவையும் வேண்டாம். (ந ச ஸுகம்) – சரீரம் மற்றும் ப்ராணன்கள் ஆகியவற்றை ஆதரித்தல் என்பது ஸுகத்திற்காக அல்லவோ? அந்த ஸுகமும் எனக்கு வேண்டாம். ஸுகம் என்பதாக மோக்ஷ ஸுகத்தையும் கூறுகிறார் எனலாம். (அசேஷாபி லக்ஷிதம் ஸுகம்) – அனைவரும் ஆதரித்தபடி உள்ள ஸுகம். ஸுகம் என்றால் என்ன? தேவர்கள் போன்ற அனைவரும் ஆதரிக்கும் ஸுகம். ஸுகம் என்று தனியாக மீண்டும் கூறப்பட்டபோது, “அசேஷ அபிலக்ஷிதம் ந அந்யத் கிமபி” என்று சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். “ந அந்யத் கிம் அபி” என்பதன் மூலம் புத்திரன், மனைவி போன்றவை கூறப்பட்டது.

வ்யாக்யானம் - (ந சாத்மாநம்) கீழ்ச் சொன்ன ஸகலத்துக்கும் ஆச்ரயமாய், ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்களையுடைய ஆத்மாவை. (தவ சேஷத்வ

விபவாத் பஹிர்ப்பூதம்) ப்ராப்த விஷயத்தில் சேஷத்வமாகிற பெருமைக்குப் புறம்பானத்தை. அந்தர்ப்பூதமான வன்று எல்லாம் உபாதேயமென்கை. (நாத) சேஷத்வத்துக்குப் புறம்பானவை அஸஹ்யமென்கைக்கு அடியான அவர்ஜநீய ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. (க்ஷணமபி ந ஸஹே) க்ஷணகாலமும் ஸஹிக்ககில்லேன். காமினிக்கு பர்த்ரு விரஹத்தில் சந்தன குஸுமாதிகள் அஸஹ்யமானாப்போலே; “மாறாளன் கவராத மணிமாமை குறைவிலமே”, “உயிரினால் குறைவிலமே”. (ந தேவலோகாக்ரமணம்) இது இளையபெருமானுடைய “ஏராளுமிறையோன்”.

விளக்கம் – (ந ச ஆத்மாநம்) – இதுவரை கூறப்பட்ட அனைத்திற்கும் இருப்பிடமாக, “அறியக்கூடிய தன்மை, செயல் புரியும் தன்மை, “அனுபவிக்கும் தன்மை” ஆகியவற்றைக் கொண்டதாக உள்ள ஆத்மாவை. (தவ) – அடையப்படவேண்டிய விஷயத்தில் அடிமைத்தனம் என்பதான பெருமைக்குப் புறம்பாக உள்ளதை. அந்தர்யாமி என்னும்போது அனைத்தும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதே ஆகும். (நாத) – அடிமைத்தனத்திற்கு புறம்பான அனைத்தும் பொறுத்துக்கொள்ள இயலாதவை என்று எண்ணுவதற்குக் காரணமாக உள்ளதான, விட இயலாத ஸம்பந்தம் கூறப்பட்டது. (க்ஷணம் அபி அ ஸஹே) - ஒரு நொடியும் பொறுக்கமாட்டேன். தனது கணவன் விஷயத்தில், அவன் மீது மிக்க ப்ரியம் கொண்ட மனைவிக்கு, அவனைப் பிரிய நேர்ந்தால், சந்தனம் மற்றும் மலர்கள் போன்றவையும் கூடப் பொறுக்க இயலாதது போன்று ஆகும். திருவாய்மொழி (4-8-1) – மாறாளன் கவராத மணி மாமை குறைவிலமே - என்றும், திருவாய்மொழி (4-8-10) – உயிரினால் குறைவிலமே - என்றும், (ந தேவலோகாக்ரமணம்) – இது லக்ஷ்மணனுடைய, “திருவாய்மொழி (4-8-1) – ஏராளுமிறையோன்” என்ற நிலையாகும்.

வ்யாக்யானம் - (யாது சததா விநாசம்) உருமாய்ந்து போகவேண்டும். அடிமைக்குப் புறம்பானவை அஸஹ்யமானாலும், போக்குகை ஈச்வர க்ருத்யம். அனுகூலங்கள் ஆதரணீயமானாலும், உண்டாக்குகை ஈச்வர க்ருத்யம். (தத் ஸத்யம்) “இது லோகத்திலே கேட்டறிவதொன்றன்று; மெய்யாகக் கூடுமோ?” என்ன; “இது அஹ்ருதயமாகச் சொன்னதன்று; மெய்”. (மது மதந) திருமுன்பே பொய் சொன்னேனாகில், உமக்குப் பொய்யான மது பட்டது படுகிறேன்.

சேஷத்வத்துக்குப் புறம்பானவற்றை, மதுவைப் போக்கினாப்போலே போக்கியருளவேணும் என்னவுமாம். (இதம் விஜ்ஞாபநம் தத் ஸத்யம்) ப்ராப்யாபேசையில் புரையுண்டாகிலும், விரோதி வர்க்கத்தில் அருசியில் பொய்யில்லை.

விளக்கம் - (யாது சததா விநாசம்) - அடியுடன் அடையாளம் தெரியாமல் அழிந்து போக வேண்டும். அடிமைத்தனத்திற்குப் புறம்பாக உள்ள அனைத்தும் பொறுத்துக் கொள்ள இயலாமல் இருந்தாலும், அவற்றை விலக்குவது ஈச்வரனுடைய செயலே ஆகும். நமக்கு ஏற்றவை நம்மால் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்றாலும், அவற்றை உண்டாக்குதல் என்பது ஈச்வரனுடைய செயலே ஆகும். (தத் ஸத்யம்) - இதனைக் கேட்ட ஸர்வேச்வரன் ஆளவந்தாரிடம், “இப்படிப்பட்ட சொற்களை உலகத்தில் இதுவரை யாரும் கூற நான் கேட்டதில்லை. இவை உண்மையாக இருக்குமோ?”, என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார்; “இது மனப்பூர்வமாகக் கூறாமல் உள்ளது அல்ல. இவை மெய்யே ஆகும்”, என்றார். (மது மதந) - உனது திரு முன்பு நான் பொய் உரைத்தேன் என்றால், மது என்னும் அஸுரன் அடைந்த நிலையை நான் அடைவேனாக. மது என்ற அஸுரனை அழித்தது போன்று, எனது அடிமைத்தனத்திற்குப் புறம்பானவற்றை அழிக்கவேண்டும். (இதம் விஜ்ஞாபநம் தத் ஸத்யம்) - நான் அடையவேண்டிய விஷயத்தில் ஏற்பட வேண்டிய விருப்பமானது குற்றத்துடன் இருந்தாலும், அடிமைத்தனத்திற்குக்கான விரோதிகள் விஷயத்தில் உள்ள ருசி இன்மை என்பது பொய் இல்லை.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்